

κεραμιδαριό

κεραμιδαριό, το, ουσ. [<κεραμίδι + κατάλ. -αριό], εργαστήριο κατασκευής κεραμιδιών, το κεραμοποιείο·

- *έγιναν όλα κεραμιδαριό*, *έγιναν όλα άνω κάτω*, καταστράφηκαν τα πάντα, *έγιναν όλα θρύψαλα*: «ήταν τόσο δυνατός ο σεισμός, που *έγιναν όλα κεραμιδαριό*»·

- *έγινε κεραμιδαριό*, (για δουλειές ή επιχειρήσεις) *απέτυχε εντελώς*, καταστράφηκε: «έλειψε λίγο καιρό απ' τη δουλειά κι *έγινε κεραμιδαριό*»·

- *τα κάνω όλα κεραμιδαριό*, **α.** σπάζω, καταστρέφω τα πάντα σε ένα χώρο, ιδίως κλειστό, από μεγάλο κέφι ή μεγάλο θυμό: «πάνω στο κέφι τους τα *έκαναν όλα κεραμιδαριό* || μπήκε αγριεμένος στο μαγαζί και τα *έκανε όλα κεραμιδαριό*». (Λαϊκό τραγούδι: *άντε φέρτε ούζο και κρασί, άντε πιες Μαρίτσα μου και συ, **κάν' τα όλα κεραμιδαριό**, ε ρε πω πω πω, ε ρε πω πω πω!*). **β.** (για δουλειές ή επιχειρήσεις) αποτυγχάνω εντελώς, την καταστρέφω, τη χρεοκοπώ: «μόλις ανέλαβε το εργοστάσιο, τα *έκανε όλα κεραμιδαριό*». Από την εικόνα των πολλών σπασμένων κεραμιδιών που υπάρχουν πεταμένα στο χώρο του κεραμιδαριού.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας